

with bountiful fruits of the land but only when we listen to His words. If a person will not appreciate all that *Hashem* does for him - if a person will eat *Hashem's* food and not make a blessing, and not thank Him and show appreciation - then truly he will not be blessed and the fruit trees will not grow!

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
the programmed time schedule mentioned in *Pirkei Avos* (4): “*Five years (is the age) for the study of Mikra (Tanach). Ten, for the study of Mishna Fifteen, for the study of Talmud.*” The background of *Tanach* and *Mishna* is needed before teaching *Gemara* at age 15. The **Maharal** in many of his *seforim* insists that this should be our way of learning. A person who is educated in this system will only need to review the *posukim* of *Tanach* in a much shorter manner, to make sure that he remembers it (5).

A Change Occurred. Even though our style of *Torah* education does begin with *Chumash* being taught to the young children, for many generations *mechanchim* (educators) have not been following this program of *Chazal* to initially learn the whole *Tanach*. The **Chasam Sofer** (6) writes at length that the *Gedolim* and *Rabbanim* in previous generations recognized that many people who spent years learning *Tanach* without the strong oral tradition (*mesorah*) of *Gemara*, were lacking the proper depth of *Emunah* with negative results. As a result, they decided to “speed up” the children’s education of *Mishna* and *Gemara*, and it yielded much better results. The intention was that when one would stand on his own feet in deeper, more intensified learning, he would automatically “catch up” and become much more fluent in *Tanach* (7). Unfortunately, many individuals failed to “catch up” in this area, leaving a gaping gap for *Torah* scholars, and certainly ordinary Jews, who have poor knowledge in *Tanach*. This was also recognized by various *Gedolim* who sought to fix it and improve the situation, see **Pri Megadim** (8).

(1) בבא מציעא לג. (2) ברכות כח. (3) שמות לא:ח (4) הכא (5) י"ד רמז (6) דרשות פרשת בשלח דף קיב (7) שו"ת שט חלי ג'קמז (8) בהקדמה לאו"ח מה שאמרת

נמשל: The sheer horror of the curses of the *Tochacha* often neglect what might be perceived as a “minor” nuisance. We plant a tree and it doesn’t produce fruit right away does not seem to be so terrible but in the context of a punishment for the Jewish people, it is quite significant. *Hashem* provides us

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (27)
Obligation to Learn Tanach. Previously, we discussed the obligation to divide one’s learning into *Mikra*, *Mishna* and *Talmud*, which include two distinct aspects: Learning some of all three on a daily basis, and mastering the text of *Tanach* as much as one is capable. To understand this correctly, we must put this in proper perspective by balancing two sets of statements made by the Sages of the *Talmud*, as well as a bit of historical information pertaining to the learning of *Tanach* today.

Importance of Gemara. *Chazal* tell us (1) that learning *Gemara* is more important than learning *Mishna*, and learning *Mishna* is more important than learning *Tanach* (*Posukim* of *Torah*, *Neviim* and *Kesuvim*). Additionally, the Sages teach us (2): “**מנעו בניכם מן**” *Hold back your sons from learning Posukim too much, because it pulls a person (away from learning other important topics).*” The implication is that one should focus on *Gemara* more than *psukei Tanach*.

Importance of Tanach. On the *posuk* (3): “**ויצין אל משה ככלתו**” (Rashi explains that just as a *kallah* (bride) is decorated with 24 ornaments on her wedding day, a *talmid chacham* (*Torah* scholar) should be decorated with fluency in the 24 books of *Tanach*. This can only be accomplished with the study of *Tanach*, which implies that *Tanach* is also an important *limud*.

Program. It would seem that the balance needed is to indeed learn *Tanach*, but to do it quickly and rapidly, allowing more time for other subjects of *Torah* study. Ideally, we should follow

הוא היה אומר

Pnei Yehoshua, R’ Yaakov Yehoshua Falk זי"ל would say:

Why does the *Torah* state that liberty is to be proclaimed to all of the land of Israel’s ‘inhabitants’ in the year of *Yovel* (Jubilee), when in reality it is only the Jewish indentured servants who are freed? The answer is found in the *Gemara* (קידושין כ): *‘He who acquires a Hebrew servant (עבד עברי) acquires a master over himself.*’ By Jewish law, a master is obligated to maintain his servant in a high degree of dignity and comfort. Accordingly, both master and servant are relieved of their ‘servitude’ when *Yovel* comes.”

R’ Chaim Yossel Kofman *shlit’a* (Machsheves Halev) would say:

Why is the word דדר' meaning uncle, spelled both times without a *vav*? The *Gemara Sanhedrin* (צא) tells us that either *Dovid HaMelech* himself or one of his descendants will be the eventual *Moshiach*. Therefore, with regard to our salvation (גאולה), the word דדר' without a *vav* can be rearranged to spell דוד'. This tells us that either Dovid himself, or ב'ן דוד' - a child of Dovid, 'גאלנו' - will be our *Moshiach*, *b'mheira b'yameinu*.”

A Wise Man would say:

“Admiration is a very shortlived passion, that immediately decays upon growing familiar with its object.”		
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	לעילוי נשמת הצידיק נ"ק האדמו"ר רבי שלומקה ב"ר מרדכי מזוועזעל זי"ע. לרגל יום ה'אירצייט הסי"ח שחל בכ"ו באייר ה'בעל"ט תתא נשמתו צרורה בצרור החיים	Mazel Tov to Rabbi & Mrs Eliezer Abish and Mr. & Mrs. Hudi Oppen on the engagement of their children, Michal and Shimon. May the young couple bring Nachas to their families, friends and all of Klal Yisroel. יה"ר שיבנו בית נאמן בישראל לשם ולתפארת אבי"ר

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY) פלב המנחה ע"ש – 6:40* הדלקת נרות שבת – 7:53 זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:37 זמן קריאת שמע/ הגר"א – 9:13 סוף זמן תפילה להגר"א – 10:27 שקיעת החמה שבת קודש – 8:13 מוצג'יק צאת הכוכבים – 9:03 צאה"כ / לרבינו תם – 9:25 * מי שמדליק מוקדם אין לאחד מזמן עזים קבלת השבת (מאשיב) ביא כלה)		TORAH TAVLIN IS NOW AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAH TAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAH TAVLIN@YAHOO.COM
--	--	--

שבת קודש פרשת בהר בחוקתי – כ"ד אייר תשע"ז

Shabbos Parshas Behar Bechukosai - May 20, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובitch שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עירא"ק

היתה שבת הארץ לכם לאכלה וכו' (כה-ז) - כולם שוים לטובה

א"נה אמרו חז"ל (סנהדרין לז) "אדם נברא בערב שבת, שאם תזוה דעתו עליו אומר לו: יתוש קרמך במעשה בראשית", ע"כ. בזה המאמר גילו לנו תכמינו ו"ל עד כמה חפץ הוא הקב"ה בהכנעת האדם בפני כל ברית, ואף אם האדם הוא המובחר שבבריאה מוטל עליו לדעת כי מצד הקב"ה שוה הוא ליתוש, ואכן כפי מידת הכרתו של האדם בשפלותו משווה הוא בכך דעתו לדעת בוראו וממילא זוכה הוא שמשרה הקב"ה שכניתו בתוכו, אך כל בחינה של דרמה וגדלות מצידו גורם לעומתה בחי' סילוק השכינה מעליו חז' וכמאמרו ו"ל (סוטה ה) אין אני והוא יכולים לדרוך בעולם.

באלו הפרשיות אשר קוראים אננו בשבת זו רואים עד כמה ראוי לאדם לבטל את ישותו ולהשוות עצמו עם הנבראים השפלים ביותר, תחילה הוא זה בפרשת בהר, בו הוזהרו ישראל על מצות השמיטה, וכדי לקיים מצוה זו השוותה התורה את כל הברואים וציווה לבעל השרה שלא יחזיק עצמו כאדון על שדו, ומוטל עליו להיות שוה בשוה עם הפחותים וכפי שמונה הכתוב את כל אלו אשר על האדם להתחלק עמם שוה בשוה: עבדך, אמתך, שכירך, תושב הגרים עמך, יתר ע"כ מורה לנו הכתוב בפסוק שלאחרי (כה, ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל, גם היה אשר אין מונוניה עליו, גם היא כמוך שוה בשוה, וכדרשת חז"ל המובא ברש"י: 'כל זמן שחיה אוכלת מן השרה האכל לבהמתך מן הבית, כלה לחיה מן השרה כלה לבהמתך מן הבית' כי בשנת השמיטה חודרת הקרקע לשורשה וכמאריך (כתר) 'בשנה השביעית שבת שבתוך יהיה לארץ שבת לה' וכיון שכן הכל מוחזקים בה בשוה, כי כאמור כלפי שמיא אין שום גדולה באדם יותר מן היתוש, שניהם נבראו מן האדמה

מאיצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פשרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

או תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ ותרצת את שבתתיה. כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה (כו-לז). - הנהגתו הניסית של בורא עולם עם ישראל רש"י: 'או תרצה, תפייס את כעס המקום שכעס על שמיטותיה (שלא שמרתן). ותרצת, למלך את שבתותיה'. את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה; ש'שבעים שנה של גלות בבל הן היו כנגד ע' שנות השמיטה ויובל שהיו בשנים שהכעיסו ישראל בארצם לפני המקום' ולא שמרו אותן [רש"י].

וכתב **הרמב"ן** (ויקרא כ"ו י"א), "זכבר בארנו (ע' בדבריו שמות י"ג ט"ז-ש"אין לאדם חלק בתורת משה רבינו, עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים, ואין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא אם יעשה את המצוות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו עונשו, הכל בגזירת עליון", כי כל אלה הברכות כולם נסים (והתבטאות של הנהגתו הניסית של בורא עולם עם ישראל, מאז שברח לו לער והוציא ממצרים ונתן לו את תורתו), שהרי אין בטבע שיבואו הגשמים ויהיה השלום לנו מן האויבים ויבוא מורוך בלכם לנוס מאה מפני המשיה בעשותינו את החוקים והמצוות, ולא שיהיה הכל חיפך מפני זרענו בשנה השביעית".

ממאמר הש"ת, וכיון שהכל הם בוראי מעלה זוכים הם שוה בשוה ממתנת שמים. שוב רואים אנו נקודה בפרשת בחוקתי בו נאמר פרשת ערכין, ובו אנו ראים שלכל אחד יש ערך שווה המיוחד לגילו, ואין נפקא מינא אם מדובר בצדיק נשגב כמשה רבינו, או אחד אשר הוא נחות דרגא, כל אחד באשר הוא שם אם אומר ערכי עלי, מוטל עליו להקדיש את ערכו האמור בתורה. גם ענין זה מורה לנו שאין לפנינו יתר' משאו פנים ומבחינת מה שווים הכל לפנינו, כולם בראויו אשר נבראו בצלמו, ואין לו להמרום מהעם לדרים ולחשבים עצמו יתר על שאר ההמונים, [ואין ח"ו הכוונה שבאמת איש המורם שווה במעלה כאשר ההמונים, אך על כל פנים כך רצתה התורה שיחזיק עצמו בשפלות ולא יראה בעצמו מעלה יתידה מרם].

בימים אלו (כ"ו אייר ספי' יסוד שביסוד) יהודי יומא הדחילאל של אותו צדיק נשגב **הרה"ק רבי שלמה מזוועל זצוק"ל**, אותו צדיק היה רמזת להאמור לעיל, א"א לתאר עלי גליון את מידת השפלות של אותו צדיק, שום גיגוני כבוד לא היה נהוג בתוך ד' אמותיו, וכל הליכותיו היו באים לידי ביטוי של פשטות וענות, והשווה את עצמו עם כל מי אשר רק בגדר בריה יקרא. מספר על אותו צדיק כי פעם בליל שבת ביקש ממשמשו לסור לביתו של גבאי השטיבלאך בבית ישראל, ולחדדעו כי בארת השטיבלאך טעו את הדלת על מנעול וידיח מבלי להבחין בחתול שדחתמקה לשם וכעת מצטעדת היא שאין ביכולתה לצאת, ע"כ ירזו עצמו לפתוח הדלת להוציא ממסגר נפשם. אין בספור זה חדוש של רוח הקודש של אותו צדיק, אלא עיקר החדוש הוא מה שאדם אותו צדיק לגנוח להעביר ציעה של בעל דף וגם באותה שעה מרחמת בליל ש"ק כשעורך שולחנו מהחור ודבק בעץ ונתעצמותו בהרואו, גם באלו הדגעים השווה עצמו עם הפחותים של הבעלי חיים והאנ לחדותם הש"ת יעזור שגם אנו נזכה לשפלות ודכנעה, ויבכות זה נזכה להשראת השכינה בתוכנו.

וב'אמרי נועם' (מהרה"ק **רבי אליעזר מזי"קוב זי"ע**, פרשת אמור אות כ') האריך בזה, "הנה מצינו שמתעניין על הגשמים (ע' במסכת תענית פרק א' משניות ד-ז), ולכאורה הלא זה הוא לוח מסורר מששת ימי בראשית, וחזוי הכוכבים יודעים זמן ידידת הגשמים, ומה יועיל על זה תפילה ותענית, אמנם כבר תידצו בספרים הקדושים (ע' בספר הקדוש **עבודת ישראל'** **מהרה"ק רבי ישראל המגיד מקוהנין זי"ע**, פרשת וירא ד"ה שם במד"ר [וכו'] שכתב, "כי יש לוח וסדר להנהגות העולם מסודר ובא משה' ימי בראשית עד אחריתו, וכל המקרים והפגעים גדול וקטן היה חרות על הלוחות בשעת הברירה, כי הכל צפוי, אמנם יש אופן בתוך אופן, שהיוצר ברא הנהגה התודיית שהעולם יתנהג לפי מעשיו, דהיינו אם שמוע תשמעו אל מצוותי וגו', ונתתיו מטר ארצכם בעתו וגו', וכן להיפך") אשר הוא לוח בתוך לוח, אופן בתוך אופן, ועל ידי שהיהודים עושים את רצון הש"ת, יוכלו לשנותו לכל אשר יתפצו, כי מערכת השמים אינה אלא הנהגה טבעית, ועליה יש הנהגה רוחנית להטות אותה על פי דרכי בני אדם לטוב ולהפכו לחילה".

והמשקך, "ויש לרמו תיבות' ונתת על המערכת' (ויקרא כ"ד ז), כי תיבות ונתת' ע"ל בגימטריא ספ"ד התורה', והיינו, שהנהגה התודיית נתונה על המערכת -למעלה מן מערכת השמים, לשרד את המערכת לטובת ישראל".

מעשה אבות סימן לבנים

אם בחקתי בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשייתם אתם וגו' (כו-ג) - פרש"י שתהיו עמלים בתורה עב"ל

A few weeks after the Six Day War, the *Maggid* of Jerusalem, *HaGaon R' Shabsi Yudelevitz zt"l*, was approached by a young, resourceful man who served as a liaison to the officers and soldiers of the Israeli army. “Rabbi Yudelevitz, I want you to say a few words to the soldiers. Come and strengthen them in their Fear of Heaven.”

“Leave me be,” said R’ Shabsi, as it was well known that the soldiers were not receptive to the words of *Rabbanim*, especially after the amazing victories they believed they had won. Many Israelis adopted an attitude of לי עשה לי” - “*My strength and the might of my hand made me all this wealth*” - which is an attribution of one’s own accomplishments and superior abilities rather than to the Hand of *Hashem*. But the man was very insistent. He sent numerous requests, and eventually the renowned *Maggid* agreed to come and speak words of *Torah* to the soldiers.

They were all seated and waiting, hundreds perhaps thousands in uniform with their insignias on their shoulder. It was clear that there was great arrogance in the military at that time. In the weeks, months and years after the Six Day war, the IDF enjoyed sacred status, one that garnered almost universal respect from the world, and the rank and file was smug.

R’ Shabsi sat down in a reserved spot and began to prepare his thoughts. At the same time, he listened to the words of the commanding officer as he delivered the opening greetings to the assembly. He spoke with pride about various military subjects, and how the IDF is now feared and respected by all of its enemies. Suddenly, he stood silent for a moment, and raised his hand. He turned to R’ Shabsi and said, “Who isn’t aware that our air force greatly contributed to the last victory of the war? The engineering corps also fully contributed in the most critical areas. The soldiers of the infantry gave their lives to further our victory. In short, our great victory was achieved by the contribution of men on the ground, in the air, and on the seas.” He paused with a half-smile on his lips. “Soldiers, a rabbi from Jerusalem has come here, perhaps from *Meah Shearim* or some other *yeshivah*, to tell you about the contribution that the *yeshivah* students made to our victory.....!” Laughter erupted as the soldiers loudly applauded, and the officer finished his talk by saying with cynicism, “Over to you, Rabbi!”

R’ Shabsi stood up and walked to the podium. With great poise, he calmed his inner turmoil and began to speak. “Gentlemen, dear soldiers, a question has been raised: How did *yeshivah* students contribute to the military victory? What part did they play in the great victory of the armed forces? Well, as you and I both know, before the war the general consensus of military leaders was that we were looking at a devastating war. They were speaking about 60,000 dead, and it was already decided that large plots of land were going to be set aside in several cities as makeshift cemeteries during the war. With so many dead, who was going to bury them? *Yeshivah* students, naturally! They would have mobilized themselves to bury them, like a *Chevra Kadisha* that devotes itself to this sacred *mitzvah*. Of course, the honorable officer who just gave his speech would have proclaimed that *yeshivah* students had greatly contributed to the overall situation.

“However, the Holy One blessed be He, did not want us, *yeshivah* students, to neglect the study of *Torah*. That is because the whole world exists only by the merit of *Torah*, as it is written: *‘If not for My covenant, I would not have appointed days and nights, the decrees of heaven and earth.’* That is why it was proclaimed on high that they would ‘forgo’ these 60,000 dead, and that the merit of learning *Torah* would protect them! As a result, I tell you from this podium that we *yeshivah* students - specifically through our intense *Torah* learning - have contributed 60,000 to the people of Israel! We *yeshivah* students also contributed large plots of land in Tel Aviv and Jerusalem. Is fighting all you really want to do? What does it matter to you if *Hashem* granted life to myriads of soldiers, and that instead of temporary battles we have fine areas of land with green grass? Get up and thank the Holy One blessed be He, for having given you life!”

Loud applause was heard throughout the hall. It was clear that R’ Shabsi’s message had resonated with the soldiers. *Torah* is life and *Torah* study increases life and thwarts an evil decree of death. *Ameilus B’Torah* protects the one learning as well as 60,000 extra lives!

משל למא הדבר דומא

ותם לריק כחנם ולא תתן ארצכם את יכולה ועין הארץ לא יתן פרו וגו' (כו-ב)

משל: Every bit of food and drink contains a great deal of holiness. **R’ Yaakov Meir Shechter *shlit’a*** tells a story about a *tzaddik* from a previous generation, **R’ Avraham Chaim Levine *zt”l***, also known as the “*Malach*” (angel) due to his ascetic ways. He was once sitting at his table by *Shalosh Seudos* surrounded by his disciples, when he suddenly turned to them and announced that he wished to show them an amazing object, something they never saw before in their entire lives, and will never see again.

The students waited with great anticipation, wondering about this wonderful thing they were about to see, when the

Rebbe took out an apple from his bag and held it up. “Look at this apple,” he said to the students. “This fruit is unique - it is a brand new item that has never been, and never will be in this world. This specific apple contains its own specific combination of spiritual forces and sparks of holiness. No other apple will have the exact same ingredients!”

R’ Levine gave off a righteous glow. “Figure it out for yourselves. If someone goes ahead and eats this specific apple without making a blessing, or even with a hurried and improper blessing, look how much he has destroyed, how much *kedusha* he has caused to be lost for all eternity!”

ובי ימך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב ודו עמך וגו' (כה-לה)

The *Torah* tells us that if your brother becomes poor “*with you*” you should strengthen him so that he can live “*with you*.” My question is, why does the *Torah* say “עמך” (“with you”) twice? It seems to be redundant. Also, why does the *Torah* say “והחזקת אותו” (literally “strengthen in him”); wouldn’t the correct grammar be “(strengthen him)”?

My *machshava* here is as follows: People do not always know what is going on by “*yenem*” - another person’s personal issues. Sometimes, a poor man will approach someone who is known as a rich man and ask him for money. What he doesn’t know is that the rich man is also experiencing financial hardship. The rich man is struggling and could use a bit of *chizuk* himself. The *Torah* tells: “ומטה ידו” - it can happen that a man becomes poor, “עמך”, together with you. In other words, you are both struggling, both experiencing financial difficulties. Nevertheless, says the *posuk*: “והחזקת בו” - do your best to help him and through him (“בו”), you will be strengthened as well; “והי עמך” - *Hashem* promises that both of you will live comfortably.

On this *posuk*, the *Medrash* quotes *Tehillim* (מא-ב): “אשרי משכיל אל דל ביום רעה מלטהו”: “*Praiseworthy is he who looks after the poor; on a day of calamity Hashem will rescue him.*” What is the meaning of these words? Perhaps we can say that the link between “ביום רעה” in this *posuk* and “והי עמך” in our *posuk* is that it does not refer to the “*day of calamity*” for the one on the receiving end, but rather the troubles of the one who is giving when he is also going through bad times. And yet, this righteous man is praiseworthy for he nevertheless extends aid to the less fortunate even while experiencing his own financial difficulties. For this reason, *Dovid HaMelech* uses the word “משכיל” (wise) rather than “נתן” (give) because he is acting wisely by helping the poor, for by doing so, he will therefore be strengthened by the *Ribono shel Olam* together with the poor man.

מקדשי שמך
מאת הרב שרגא פרידמאן שליט"א
התחלתי בתוככם ודיתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם (כו-ג)

Hashem; when *Hashem* blesses them with overt *hashgacha*, His name will be sanctified throughout the world. This can be compared to the spotlights used in theaters, which shine on the performers on stage. The purpose of the lights is not for the performers themselves to be able to see; rather, the purpose is to allow the audience to see the performers more clearly and to follow every move they make. Similarly, when *Hashem* shines His “אור פניו” - His overt *hashgacha*, upon the Jewish people, His purpose is not only to benefit the Jews, but also to sanctify His name before the rest of the world by highlighting the actions of the people who represent Him.

During World War II, the port city of Shanghai, where the students of the *Mir Yeshivah* sought refuge, was a strategic location occupied by the Japanese. Consequently, it was heavily bombarded by American air raids. In light of the imminent danger, the *yeshivah* students considered fleeing to safer locales. The *mashgiach*, **R’ Yechezkel Levenstein *zt”l***, however, told them to remain where they were and assumed personal responsibility for their safety. In the end, none of the students were harmed in the bombings, and the Divine protection they were afforded was so overt that even local Japanese residents ran over to stand alongside the *bochurim* whenever an air raid siren sounded, confident that the boys had been granted supernatural protection for their *Torah* study.

One of the primary manifestations of *kiddush Hashem* is through the Divine Providence granted to individuals who serve *Hashem* to their fullest. *Klal Yisroel’s* mission is to serve

“והייחם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ”, the **Meshech Chochmah** writes that when *Bnei Yisroel* observe the *Torah* and *mitzvos*, they will be a “*treasured nation*” subject to special פרטית protection. This Divine protection, which will be clearly recognizable to the gentiles, will cause the entire world to accept *Hashem* as the King of all Kings, essentially making the whole world “belong” (כ"ל) *to Hashem*.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF תפארת

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם ... (כו-יד)

People sometimes wonder why a kind and loving G-d needs to punish His children harshly. If *Hashem* is “טוב ומטיב” - the “Good Who bestows Good,” why does He have to bring upon us so much pain and suffering? The answer is because *Hashem* truly loves us! When one showers his children with goodness without any boundaries, giving them everything and never punishing or reprimanding them when they behave improperly, what will happen? Will his children grow up to be extremely appreciative, loving, kind and well-behaved? The answer is NO! His children will grow up to be selfish, spoiled brats!

Unbridled *chessed* is not real *chessed*. **R’ Ezriel Tauber *shlit’a*** explains that the first two *middos* in *Sefiras Haomer* are חסד and גבורה. *Avraham Avinu* stood for *chessed*, but his *chessed* was extreme and he had a *Yishmael*. *Yitzchok* is the *middah* of *Gevurah*, but this too was extreme and he had an *Esav*. Only *Yaakov*, who combined these two *middos*, had 12 tribes who were all *tzaddikim*. He embodied the *middah* of TIFERES which is the perfect synthesis of kindness and strength.

In *Parshas Behar* we read about *Hashem’s* blessings to us. He promises us so much goodness, even miracles if we keep His Commandments! This is *Hashem’s* extreme *middah* of *chessed*! In *Parshas Bechukosai* we counter-balance that with *Hashem’s* extreme *middah* of *gevurah* and *din*, with the *Tochacha*. This creates perfect harmony and truth. This is the prerequisite for *Torah*. Perhaps this is why these 2 *parshiyos* are read together before *Shavuuous! Torah* is EMES and EMES means balance. No extreme is good and working on our *middos* means finding the right measurement for each of our traits.

The *Parshiyos* of *Behar* and *Bechukosai* teach us the important lesson of harmony. Do not be too strict and do not be too nice! Know that the way to truth is by striking the perfect balance in our *middos*. This is true emulation of *Hashem*.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickenforshabbos.com - the charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead